Γ 38 Εφη
Κόσμος

Ετος 10ον Περίοδος 4η Αριθ. 347

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ :
Ν. Μ. ΝΙΚΟΛΑΐΔΗΣ
Ν. Χ. ΛΑΣΚΑΡΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
Οδὸς Ευρωπαϊκὴ Αρ. 136

ΚΟΣΜΟΣ

-ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩ-Ι-ΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ-

Σμύρνη Δευτέρα 1 (14) Ιουλίου 1919

Ουδεμία ἀπόδειξις πληρωμῆς ἰσχύει ἐὰν δὲ φέρη την ὑπογραφὴν τοῦ Διευθυντοῦ Διαχειριστοῦ κ. Νικ. Μ. Νικολαΐδου.

Εκαστον φύλλον τιμᾶται γρόσια 2 1)2

Αἱ συνδρομαὶ καὶ αἱ εἰδοποιήσεις προπληρώνονται

FRANCE LA BIEN AIMÉ

Allons enfants de la Patrie
le jour de gloire est arrivé...

Μποροῦσε σήμερα νὰ τὸ ψάλωμε τὸ ἐνθουσιαστικὸ τραγοῦδι. Ηλθε πράγματι ἡ ἡμέρα τοῦ θριάμβου γιὰ τὰ παιδιὰ τῆς Μεγάλης Πατρίδος. Καὶ γιὰ δεύτερη φορὰ ἡ Γῆ τῶν μεγάλων Εργων, στηλώνει μὲ τὸ αἷμα τῶν παιδιῶν της τὴν Ελευθερίαν τὴν ὁποίαν ἀμείλικτη ἡ τυραννία κατεδίκαζεν εἰς αἰωνίαν ὑπερορίαν.

Μποροῦμε τώρα νὰ τὸ ψάλωμε τὸ μαγικὸ τραγοῦδι τῆς αὐτοθυσίας καὶ τοῦ ἡρωϊσμοῦ.

Υπὸ τοὺς ἤχους τοῦ ἐμπνευσμένου ὕμνου τῆς Ελευθερίας ἡ Γαλλία ἠνωρθώθη σύσσωμος γιὰ δεύτερη φορὰ στὴν ἀποτίναξι τοῦ τυράννου. Καὶ ἀπὸ τὰ τέσσαρα ἄκρα τῆς Γαλατικῆς γῆς, πᾶν ὅ,τι ἡ ἀνθρωπότης εἶχε νὰ ἐπιδείξῃ εἰς νεότητα, εἰς κάλλος, εἰς ρώμην, ἀκάθεκτον προσῆλθεν ὑπὸ τὴν Τρίχρουν διὰ νὰ ἐξαποστείλῃ εἰς τὰ τέσσαρα πέρατα τοῦ κόσμου τὴν κεραυνόβολον ἀπήχησιν τῶν θαυμασίων στροφῶν ὑπὸ τὴν ὤθησιν τῶν ὁποίων αἱ Μεγάλαι τοῦ Κόσμου Δημοκρατίαι ἐξώρμησαν εἰς παλμὸν ἀφθάστου μεγαλείου καὶ ἀξιοθαυμάστου ἀντοχῆς.

Καὶ ἐθαύμασεν ἔκπληκτος ἡ ἀνθρωπότης. Καὶ ἐξέλαμψεν ἐκ νέου τὸ Γαλατικὸν πνεῦμα ἐν ὅλῃ τῇ λαμπηδόνι αὐτοῦ, καὶ ἐξώρμησαν ἀκάθεκτοι αἱ ὑπέρλαμπροι καταδόσεις τοῦ εὐγενοῦς λαοῦ, καὶ συνεκεντρώθησαν περὶ αὐτὸν ὅλαι αἱ μεγάλαι «διάνοιαι» ὅλα τὰ ἐλεύθερα ἔθνη, πᾶν ὅ,τι μέγα ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ὁ ἀνθρωπισμὸς καὶ κατῆλθον εἰς τὸν ὑπὲρ πάντων ἀγῶνα βαρέα κατενεγκόντες τὰ πλήγματα κατὰ τοῦ θηριώδους μιλιταρισμοῦ.

Διὰ μιᾶς τῶν θαυμασίων ἐκείνων ὀργικῶν ὧν τὸ μυστικὸν κατέχει ὁ Γαλλικὸς λαός, ἡ Γαλλία ἀνεδείχθη καὶ πάλιν κολοσσὸς εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν μεγάλων ἠθικῶν ἀρχῶν τῆς ἀνθρωπότητος

Καὶ ἐκεῖνοι οἵτινες ἐπίστευον τὴν Γαλλίαν τοῦ 1792 σβεσθεῖσαν ἀντελήφθησαν ὅτι ἡ ἄσβεστος φλὸξ διετηρεῖτο πάντοτε ἱκανὴ νὰ ἀνάψῃ καὶ πάλιν τὸ ἱερὸν πῦρ τῶν μεγαλουργημάτων.

Η σημερινὴ ἐπέτειος διπλᾶ συμβολίζει γεγονότα.

Αν πρὸ 130 περίπου ἐτῶν ἡ Γαλλία τοῦ 1792 εἰς εὐγενῆ ὁρμὴν ἱερᾶς ἀγανακτήσεως ἔθαψεν ὑπὸ τὰ ἐρείπια τῆς Βαστίλλης τὴν ἀφόρητον τυραννίαν ἀπανθρώπου ἀπολυταρχικοῦ καθεστῶτος, ἡ Γαλλία τοῦ 1919 μὲ τὴν ἰδίαν ὁρμὴν ἀλλὰ μὲ εὐρύτερα ἰδεώδη ἱεροῦ ἀλτρουϊσμοῦ ἔπνιξεν εἰς τὸ ἀφθόνως ρυὲν αἷμα τῶν τέκνων της τὴν αἱμοβόρον μεγαλομανίαν Στρατοκρατικοῦ Συνασπισμοῦ συνομοτήσαντος δολίως κατὰ τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ Ανθρώπου.

Καὶ ἀπέβη καὶ πάλιν ἡ πολυφίλητος Γαλλία ὁ πρόμαχος τῶν μεγάλων Ανθρωπίνων Ιδεωδῶν.

Μποροῦμε ἀλήθεια τώρα νὰ ψάλωμε τὸν παιᾶνα τῆς νίκης μὲ τὸ θριαμβικὸ παγκόσμιο τραγοῦδι της. Γιατὶ αὐτὸ κατέστη σήμερον τὸ γενικὸ Σύμβολο τῆς ἐλευθερίας.

Ιερώτερο γιὰ μᾶς τοὺς Δούλους τῆς χθὲς ποῦ τ' ἀκούσαμε νὰ μᾶς ἠλεκτρίζει κάθε φορὰ ποῦ μᾶς τὸ ἔφερνε τὸ μυρωμένο τοῦ Αἰγαίου ἀέρι, ἔγεινε σήμερα τὸ σύμβολο τῆς ἐλευθεριᾶς ποῦ μᾶς ἔδωσεν μὲ τοὺς Συμμάχους της.

Σήμερα γιορτάζομε μαζύ της τὴν διπλῆν ἐπέτειο.

Καὶ ἡ εὐχὴ ποῦ βγαίνει ἀπὸ τὰ στήθη τοῦ Ελληνισμοῦ ὁλοκλήρου εἶναι νὰ ἀξιωθῇ πλευρὸ πλευρὸ μὲ τὰ τέκνα τῆς ἡρωϊκῆς του Ουγκὼ γῆς νὰ κρατήσῃ ψηλὰ αἰώνιο τὸν πύργο τῆς Ελευθερίας ποῦ σ' ἕνα ἀστραφτερὸ φεγγοβόλημα ξανάναψε μὲ τὴν αὐτοθυσία του ὁ λαὸς τῆς Πολυαγαπημένης Γαλλίας.

Ο ΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

Η ΕΠΕΚΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝ. ΚΑΤΟΧΗΣ

Η σημερινὴ Κιοῦλοῦ ἐν τετραστήλῳ ἄρθρῳ ὑπὸ τὸν τίτλον «Τοῦρκος καὶ Μουσουλμάνος», ἀφοῦ ἐξιστορεῖ διὰ μακρῶν τὰ δικαιώματα αὐτῶν ἐπὶ τῆς χώρας, καταστρέφει τὸν λόγον ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς κατοχῆς καὶ μεταξὺ ἄλλων λέγει τὰ ἑξῆς :

«Κατ' ἀρχὰς τὰ ὅρια τῆς κατοχῆς ἦσαν περιωρισμένα, ἡ δὲ φύσις αὐτῆς ἦτο μία ἁπλῆ στρατιωτικὴ κατοχὴ στηριζομένη ἐπὶ ὡρισμένου ἄρθρου τῆς ἀνακωχῆς καὶ τίποτε περισσότερον.

Αλλὰ καθ' ὃν χρόνον ὁ ἀρχηγὸς τῆς κατοχῆς περιώριζε τὴν κατοχήν, οἱ ἰδικοί μας ἐτόλμησαν νὰ προβάλουν ἀντιστάσεις κατὰ τοῦ Ελληνικοῦ στρατοῦ, ὅστις πρὸς στιγμὴν ὑποχωρήσας ἤρξατο πάλιν τὴν προέλασίν του.

Τὰ ἀποτελέσματα εἶναι γνωστά οἱ δυστυχεῖς κάτοικοι τῆς Ανατολῆς εὑρεθέντες μεταξὺ δύο πυρῶν κατεστράφησαν. Οὔτε γεωργία ἔμεινε οὔτε ἀλώνια, οὔτε σύκα, οὔτε σταφίδες οὔτε σιτηρά Τὰ πάντα κατεστράφησαν!... Διαμαρτυρία κατὰ τῆς κατοχῆς δὲν γίνεται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ἀφοῦ καὶ αὐτὴ ἡ ἐπαναστατημένη Γερμανία κύπτουσα τὸν αὐχένα ἐπεκύρωσε τὴν συνθήκην τῆς εἰρήνης.

Εὰν παρ' ἡμῖν δὲν ἀποκατασταθῇ ἡ τάξις, εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῆς κατοχῆς θὰ δοθῇ πλήρης ἐλευθερία δράσεως ἴσως δὲ καὶ νὰ ἐδόθη. Εν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ χώρα θὰ μεταβληθῇ εἰς στρατόπεδον καὶ αἱ πράσιναι πεδιάδες τῆς Ανατολῆς θὰ μεταβληθοῦν εἰς ἐρείπια. Αραγε ποῖος θὰ εὐθύνεται τότε διὰ τὴν δημιουργηθησομένην κατάστασιν καὶ συνεπῶς διὰ τὴν παροχὴν δικαιώματος κατακτήσεως εἰς τὴν Ελλάδα ;

ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΑ, 14 ΙΟΥΛΙΟΥ

Η Ελευθεριά σου Ελευθεριὰ τοῦ κόσμου, Ηλίου θάμπη
ποῦ τὴ σκλαβιὰ μπρουμούτησε κι' ἀνέστησε τὴν Πλάσι.
— Γαλλία ! ὁ λόγος σου ἄλυωτη λαμπάδα μιὰ, ποῦ λάμπει
μὲς τῆς παγκόσμιας τῆς καρδιᾶς τὸ αἰώνιο εἰκονοστάσι.

Κι' ἡ Ελευθερία σου Ελευθερία τοῦ Γένους μου : ἀπ' τὰ Σένα
ξεχύθη καὶ φωτίστηκε ἡ μυστικιά του ἐλπίδα.
Κι' ὅπου ψυχὴ Ελληνική, μὲ μάτια δακρυσμένα
ξανοίγοντάς Σε προσκυνᾶ τὴς δυὸ σὲ μιὰ Πατρίδα.

ΜΙΧ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΗΝΑ-Ι-ΚΗ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑ

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Μ' ἐπλησίασε μὲ μίαν ἐφημερίδα ξένη στο χέρι.

— Ορίστε, φίλε μου. Εδιάβασες τί γίνεται εἰς τὴν Ελβετίαν. Αὐτὸ θὰ πῆ πρόοδος !

— Κατήργησαν τὰς διαλέξεις καὶ κάνουν συνδιαλέξεις ! Ο ἐκδότος ὑπουργὸς τοῦ Επισιτισμοῦ συνήθροισε τοὺς ἀκροατάς του εἰς μίαν αἴθουσαν καὶ τοὺς ἔδωσε το δικαίωμα να τον διακόπτουν ὅταν ἔχουν καμμίαν ἀντίρρησιν, καὶ να συζητοῦν μαζῆ του. [illegible] ἁρμονικα θα ἡ ποφῆ να [illegible] Το σύστημα εἶνε Α[illegible] [illegible], σε παρακαλῶ, να μην [illegible] ;

— Δεν εἶμαι [illegible] προωδευμένη, φίλε μου.

— [illegible] ἐδῶ ἔχομεν τὴν ἀντίληψιν [illegible] διαλέξιν, [illegible] τὸ ἀνα[illegible] [illegible] Αθηναι[illegible] [illegible] θ ἤθελα νὰ διακοπ[illegible] κάθε στιγμὴν τον ρήτορα.

— Μα, Χριστιανέ μου, ἐσκέφθης καλῶς τί ζητεῖς ; Με αὐτο το σύστημα μας ὁδηγεῖς εἰς ἐμφύλιον σπαραγμόν. Κάθε Ελλην, φίλε μου, ἔχει ἀσφαλῆ ἰδέαν για κάθε ζήτημα, καὶ [illegible] νὰ τὴν ἐπιβάλῃ. Ο ἔχων ἀντίθετον γνώμην [illegible] τι του γίνεται. Απαιτεῖ [illegible] καθε ἀκροατὴν καὶ ἕνα [illegible] [illegible] Ιδοὺ τί λέγει ἡ ἐφημερίς. «Μια Ε[illegible] ζητεῖ τον λόγον καὶ [illegible] ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆ διανομῆς τῶν ὀσπρίων. [illegible] Αθηναια, πρῶ[illegible] θα ἔπαιρνε τον λόγον, χωρὶς να τον ζητήσῃ [illegible], καὶ, ἐνῷ θ[illegible] ἐπρόκειτο περὶ διανομῆς ὀσπρίων, θ[illegible] ἔξαλ[illegible] τει να [illegible] τη βρύση ἀπο την πορτα τῆς κυρα Χρυσοστεινας καὶ νὰ τὴν καρφώσουν εἰς τὴν ἰδικήν της. Υποθεσατε ὅμως πρὸς στιγμὴν ὅτι εἶνε παροῦσα καὶ ἡ κυρα Χρυσοστεινα, καὶ ὅτι ὑπὲρ τῆ[illegible] θεως τῆς βρύσης εἶνε καὶ ἡ κυρα Νικόλαινα μετα τοῦ υἱοῦ της, ἐνῷ ἀντιθέτως εἶνε ἐναντίον τῆς μεταθέσεως ὁ κὺρ Μελέτης, ἡ κυρα Γιάννενα καὶ ἡ κόρη της, ὅλοι παρόντες Εννοεῖς ὅτι αἱ σκηναὶ του Αϊδινίου θα εἶνε μηδὲν ἀπέναντι τῶν σκηνῶν τῆς «διαλέξεως αὐτῆς.

— Εἶσαι ὑπερβολικός !..

— Ποσῶς, καὶ πρόσεξε πῶς ὁμιλεῖς διὰ νὰ μὴ καταλήξωμεν εἰς συνδιαλεξιν.. Ο Ελλην, κύριέ μου, διακόπτει παλαιόθεν τοὺς ρήτορας. Αλλα τοὺς διακόπτει ἀπὸ ἐνθουσιασμόν. Τίποτε ἄλλο. Οταν μία ὁμὰς ζητωπολέμων, κατα τας παραμονας τοῦ πολέμου τοῦ 1897, ἐφώναζε τον μακαρίτην Δηλιγιάννην εἰς τὴν ἱστορικὴν ταράτσαν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ζητοῦσα «λόγο !», ὁ Δηλιγιαννης ἐβγῆκε καὶ τοὺς εἶπε· «Θα καλέσω, ἐν ἀνάγκῃ, δύο ἡλικίας !»

[illegible] κάποιος διακόπτει κάτω· «Τρεῖς Πρόεδροι !» «Τρεῖς ἔντιμοι πολῖται !» [illegible]ληγιάννας. Ο Τρικούπης εἰς [illegible] ἀπανίας του ἀγορεύσεις [illegible], εἶπε καὶ τὴν φράσιν «. Θα [illegible] [illegible]λῖται . » καὶ ὁ δια[illegible] «Μὲ τὸ ἐλεύ[illegible] αὐτό εἶνε διακο[illegible]

ΤΙΜΟΣ

Γούλ
βῶς νὰ κύμ
κόσμου ὅλου
πολις εἶναι
σθένειαν
οἱ Μουσουλ
ΝΙΔΗΣ
φωμένοι καθῦ νέου φοί
ἠμποροῦσαν
σθησαν ἀνδ
Συμμάχων

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ Η ΣΜΥΡΝΗ ΠΑΝΗΓΥΡΙΖΕΙ

Ο ἐνθουσιασμὸς τοῦ πλήθους. — Ο σημαιοστολισμός. — Η στρατιωτικὴ παράταξις. — Η ἀποθέωσις τοῦ Αρχιστρατήγου. — Οἱ λόγοι τοῦ Μητροπολίτου καὶ τοῦ κ. Παρασκευοπούλου.

Η Σμύρνη ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς ἀφυπνίσεώς της ἤρχισε νὰ ἑτοιμάζεται πυρετωδῶς ὅπως συμμετάσχῃ ὁλόκληρος εἰς τὸν πανηγυρισμὸν τῆς ἐπισήμου δοξολογίας ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ ἀφίξει εἰς τὴν γενέθλιον πόλιν τοῦ ἐνδόξου τέκνου τῆς Πατρίδος μας, τοῦ Αρχιστρατήγου κ. Λ. Παρασκευοπούλου.

Αἱ Ελληνικαὶ σημαῖαι ἐκάλυψαν τὰς οἰκίας καὶ τὰ καταστήματα, καὶ ἡ Σμύρνη, ἐνεδύθη τὸ κυανόλευκον αὐτῆς χρῶμα, ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον, δεικνύουσα εἰς τὰς ἐπισήμους αὐτῆς στιγμάς, ὅπως καὶ εἰς ὀλίγας προηγουμένας περιπτώσεις, τὸν ὄγκον τοῦ Ελληνισμοῦ της καὶ θερμότητα τῶν αἰσθημάτων τῶν κατοίκων αὐτῆς.

Πλῆθος ἄπειρον κόσμου πάσης ἡλικίας καὶ φύλου ἐπλημμύρισε τὰς ὁδοὺς διευθυνόμενον πρὸς τὴν Μητρόπολιν ἥτις παρουσίασε πρωτοφανῆ ὄψιν πανηγύρεως ἐξαιρετικῆς σημασίας.

Περὶ τὴν 9 1)2 περίπου ἠκούσθησαν αἱ σάλπιγγες τοῦ Συντάγματος τὸ ὁποῖον εἶχε τὸ εὐτύχημα νὰ ἀποδώσῃ τὰς τιμάς.

Καὶ τὸ Σύνταγμα αὐτὸ παρετάχθη καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς Εὐρωπαϊκῆς ὁδοῦ εἰς δύο στίχους μέχρι τῆς Αγ. Φωτεινῆς καὶ ἐντὸς τοῦ αὐλογύρου αὐτῆς.

Απὸ τῆς 10ης π. μ. ἤρχισαν προσερχόμενοι οἱ ἐπίσημοι ἐν στολῇ.

Καὶ ἰδοὺ αἴφνης. Μία φωνὴ διεδόθη ὡς ἠλεκτρικὸν ρεῦμα ἀπὸ Φασουλᾶ μέχρι ἁγ. Φωτεινῆς.

— Ο ἀρχιστράτηγος ἔρχεται !

Η ἱερὰ στιγμὴ ἔφθασε.

Εἶναι 10 1)2 ἀκριβῶς. Ουλαμὸς ἱππέων προηγεῖται τοῦ αὐτοκινήτου τοῦ Αρχιστρατήγου τὸ ὁποῖον ἀπὸ τὰ ροδόφυλλα μὲ τὰ ὁποῖα τὸν ἔρραναν κατὰ τὴν διάβασίν του ἔχει μεταβληθῆ εἰς ἀληθῆ πολύχρωμον ἀνθῶνα.

Ο Αρχιστράτηγος φιλομειδῶς χαιρετᾷ τοὺς φέροντας σέβας ὁπλίτας καὶ τοὺς φρενητιωδῶς ζητωκραυγάζοντας πολίτας.

Η ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Τὴν 11 ἀκριβῶς ἡ συγκέντρωσις εἶνε πλήρης ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ. Καὶ ἄρχεται ἡ δοξολογία. Μετὰ τὴν δέησιν τοῦ Αρχιδιακόνου ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης χαιρετᾷ διὰ θερμῆς προσλαλιᾶς τὸν ἔνδοξον Αρχιστράτηγον ὅστις συγκεκινημένος ἀκροᾶται μετὰ προσοχῆς.

Εξοχώτατε Αρχιστράτηγε,

Πλήρης ἀνεκλαλήτου χαρᾶς, ἔμπλεως ἐνθουσιασμοῦ ἀκρατήτου καὶ μόλις συνεχομένης ἱερᾶς τοῦτ' αὐτὸ συγκινήσεως ὑπεδέχθη εἰς τοὺς κόλπους της ἡ γενέθλιος χώρα Σου, ἡ περιλαμπρος τῆς Μικρασιατικῆς Ελλάδος πρωτεύουσα Σμύρνη, Σὲ τὸν ἀγλαὴν καὶ περίλαμπρον βλαστόν της, τὸν δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφανωμένον Νικητὴν καὶ τροπαιοῦχον Αρχιστράτηγον τοῦ Ανατολικοῦ Μετώπου, καὶ ἦλθε σήμερον κατ' ὀφειλὴν ἀπαραίτητον ὑπὸ τοὺς θόλους τοῦ ἱεροῦ τούτου Ναοῦ, ὅπου οἱ ἀείμνηστοι γονεῖς Σου τίς οἶδε ποσάκις συνῆλθον καὶ ἐδεήθησαν τῷ Θεῷ καὶ ηὐχήθησαν ὑπὲρ τῆς ἐν τῷ κόσμῳ εὐδοκίμου καὶ τῆς τόσον περιλάμπρου καὶ ἀκτινοβόλου ἐποβιάσεως σταδιοδρομίας Σου, συνῆλθε λέγω σήμερον πᾶσα ἡ πόλις καὶ προσφέρει τὰ εὐχαριστήριά της, τοὺς ὕμνους καὶ τὰς δοξολογίας της πρὸς τὸν Κύριον τῆς δόξης διὰ τὸ ὑπὸ Σοῦ τοῦ τόσον προσφιλοῦς καὶ ὑπερόχου τέκνου της ἐπιτελεσθὲν μοναδικὸν καὶ μεγαλειῶδες ἐν τῷ Γένει μας ἔργον, τὸν στέφανον τὸ ὁποῖον ἡ Θεία Πρόνοια ἐν τῇ εὐμενείᾳ της ἐφεφύλασσε νὰ ἔλθῃς καὶ ἐπιθέσῃς καὶ πάλιν Σὺ ἐπ' αὐτῇ πατρίδι Σου τῇ πρωτευούσῃ τῆς περιλαλήτου καὶ ρεούσης μέλι καὶ γάλα καὶ ἐπηγγελμένης εἰς τοὺς πατέρας μας Ελληνικῆς Μικρασιατικῆς γῆς.

Τὴν δόξαν σου ἔνδοξε ἀρχιστράτηγε δύνανται νὰ ζηλεύσωσι ὅλοι ὅλων τῶν αἰώνων τῆς πατρώας μας ἱστορίας οἱ νικηταὶ καὶ ἥρωες. Απετέλεσας ἔργον ἀληθῶς περίλαμπρον καὶ τοῦτ' αὐτὸ κοσμοϊστορικὸν τὸ ὁποῖον θὰ παραλάβῃ τοῦ λοιποῦ ὁ θρῦλος καὶ ἡ ἀθανασία.

Συνέτριψας Σὺ πρῶτος, ἡγούμενος τῶν ἀηττήτων Ελληνικῶν στρατιῶν τῶν Λεοντοθύμων ἡρώων τοῦ Σκρᾶ, τῆς Δοϊράνης, τοῦ Στρυμῶνος τῶν ἀνδρείων μαχητῶν τοῦ Αρχιπελάγους, τῆς Θράκης καὶ τῆς Μικρασίας ἐν τῷ Μακεδ. μετώπῳ τὰς φοβερὰς κεφαλὰς τῆς Λερναίας Γερμανικῆς, Αὐστριακῆς, Βουλγαρικῆς καὶ πάσης ἄλλης ὕδρας, καὶ ἔθραυσας τὸν σιδηροῦν κρίκον ὅστις περιέσφιγγε ἀπὸ τῆς βορείου Γερμανικῆς θαλάσσης μέχρι τοῦ Κόλπου τοῦ Περσικοῦ ὅλα τὰ ἔθνη καὶ τοὺς λαοὺς καὶ ἰδιαίτατα τοὺς πολυπαθεῖς λαοὺς τῆς *Ανατολῆς* καὶ ἔκτοτε μία μετὰ τὴν ἄλλην αἱ Κεφαλαὶ τῆς Λερναίας Υδρας κοπτόμεναι καὶ καιόμεναι παρέσχον εἰς τὴν Υψήλιον τὴν ἀνεκφράστου ἀξίας ὑψίστην ἀνακούφισιν καὶ χαρὰν νὰ ἑορτάσῃ καὶ δοξολογήσῃ τὸν Θεόν, τὸν *Αρχοντα* τῆς *Εἰρήνης* Ιησοῦν ἐπὶ τῇ προσφάτῳ ὑπογραφῇ τῆς Εἰρήνης.

Ητο ἔθος τῶν μεγάλων καὶ ἀθανάτων προγόνων μας νὰ ὑποδέχωνται τοὺς νικητὰς ἐπιστρέφοντας εἰς τὰς πατρίδας των, ἔστω ἂν οὗτοι ἦσαν ἁπλοῖ Ολυμπιονῖκαι εἰς τοὺς ἀγῶνας τοὺς γυμναστικοὺς τῆς Ολυμπίας τῆς Νεμέας ἢ τοῦ Παναθηναϊκοῦ Σταδίου κατὰ ὅλως ἐξαιρετικὸν καὶ πρωτοφανῆ τρόπον ἀνέγραφον τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐπὶ χαλκίνων καὶ μαρμαρίνων στηλῶν καὶ ἀδριάντων ἐλάμβανον καὶ τὴν θαυμαστὴν πρόνοιαν ἵνα μὴ εἰσέλθωσι ὡς οἱ κοινοὶ τῶν Βροτῶν διὰ τῆς τετριμμένης ὁδοῦ καὶ θύρας τῶν τειχῶν τῆς πόλεως, νὰ κρημνίζωσι μέρος τοῦ τείχους, καὶ δι' ἀβάτου καὶ ἀπατήτου δρόμου, νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὴν πατρίδα των.

Εν δὲ τῇ Βασιλίδι τῶν πόλεων ἡ θριαμβευτικὴ εἴσοδος τῶν τροπαιούχων καὶ νικητῶν ἡμῶν Αὐτοκρατόρων μάλιστα κατὰ τὰς μεγάλης ἀξίας ἐποποιίας τοῦ Ηρακλείου, τοῦ Νικηφόρου Φωκᾶ, τοῦ Ιωάννου Τσιμισκῆ, τοῦ Βασιλείου τοῦ Βουλγαροκτόνου τὰς ὁποίας ἐπαναφέρουσιν εἰς τὴν μνήμην μας αἱ ἀθανάτου μεγαλείου νίκαι καὶ οἱ θρίαμβοι τῶν ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν Σου Ελληνικῶν Στρατιωτῶν, ἡ θριαμβευτικὴ εἴσοδος τῶν Αὐτοκρατόρων μας ἐτελεῖτο διὰ τῆς λεγομένης ΧΡΥΣΗΣ ΠΥΛΗΣ ἥτις ἐντετειχισμένη οὖσα ἐκρημνίζετο, ἵνα ἐντειχισθῇ καὶ πάλιν καὶ κρημνισθῇ καὶ αὖθις καὶ ἐντειχισθῇ μετὰ νέον κατὰ τῶν Βαρβάρων θρίαμβον τοῦ βασιλικοῦ μας Γένους.

Τώρα ἐν τῇ Ιωνικῇ πρωτευούσῃ τῇ πατρίδι Σου τείχη πρὸς κρημνισμὸν δὲν ἔχομεν, διὰ τῆς χρυσῆς πύλης ἐν τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων τὴν ὁποίαν πρὸ μικροῦ χρόνου ἐπεσκέφθης, ἵνα Σὲ εἰσαγάγωμε θριαμβευτὴν καίτοι δὲ δὲν ἀπέχει ἡ ἡμέρα, ὁ μας ἡ ὥρα ἀκόμη δὲν ἐσήμανε. Αλλως τε, ὡς καὶ προχθὲς εἶπον πρὸς Σέ, ὄχι τεῖχος ὄρθιον ἀλλ' οὐδὲ λίθος ἐπὶ λίθου ἐναπελείφθη εἰς τὰς ἑλληνικάς μας πόλεις ἰδίως μετα τὴν δεινὴν ἑκατόμβην καὶ ὁλοκαύτωσιν τῆς μέχρι τῆς χθὲς ἀνθούσης καὶ εὐδαίμονος μεγάλης πόλεως τοῦ ἐσωτερικοῦ, ἐκεῖ ὅπου ὁ βάρβαρος Σετζοῦκος Αϊδὶν ἠρήμωσε τὰς ἐνδόξους Τράλλεις καὶ ἔκτισε τὴν ἐκ τοῦ ὀνόματός του ἐπικληθεῖσαν πόλιν, ἥτις τώρα κεῖται εἰς σποδὸν καὶ ἐρείπια ἐπὶ τῶν ὁποίων φαίνεται τὸ μέγα κοιμητήριον καὶ σφαγεῖον χιλιάδων ὁλοκλήρων ἀθώων καὶ ἀόπλων Χριστιανῶν.

Εχομεν ὅμως νὰ Σοὶ ἀνοίξωμεν διάπλατα τὰς καρδίας μας, ἵνα ἐμπεριπατήσῃς καὶ ἐνθρονισθῇς ἐν αὐταῖς. Εχομεν νὰ σοὶ ἀνοίξωμεν ὅλας τὰς ὁδοὺς καὶ ἀτραποὺς τῆς Ανατολῆς αἵτινες θὰ σὲ ὁδηγήσωσιν εἰς νέους θριάμβους πρὸ τῶν ὁποίων θὰ ὠχριάσωσιν οἱ παλαιοί σου τοιοῦτοι, διότι αἱ ὁδοὶ αὗται τῆς δόξης θὰ σὲ φέρωσιν εἰς τὴν κατάκτησιν τῆς ἐπηγγελμένης τῆς Ιωνίας γῆς, ἐκ τῆς ὁποίας ἐξώρμησεν ὁ παγκόσμιος πολιτισμὸς καὶ κατέκτησε πνευματικῶς τὴν ὑφήλιον σύμπασαν, τῆς γῆς ἐπὶ τῆς ὁποίας εἶνε προωρισμένον νὰ συντελεσθῇ τὸ μέγα θαῦμα τῆς ἀνθήσεως τοῦ Νέου Ελλην. πολιτισμοῦ, ὅστις μέλλει νὰ φωτίσῃ ὅλους τοὺς Ασιάτας λαοὺς τῆς γῆς τέλος ἐκείνης, ἡ ὁποία οὖσα τὸ μῆλον τῆς ἔριδος ἀπλήστων καὶ ἁρπάγων ξένων πρὸς αὐτὴν μνηστήρων, ἀναμένει τὸν ἰσχυρόν σου βραχίονα καὶ τὴν ράβδον σου τὴν σιδηρᾶν ἵνα σωθῇ ἀπὸ τῆς βουλιμίας τῶν ἀλλοτρίων καὶ ὡς πάγκαλος νύμφη προσαχθῇ καὶ παραδοθῇ εἰς τὰς στοργικὰς καὶ μητρικὰς ἀγκάλας τῆς ἐνδόξου μητρός μας Ελλάδος.

Αρχιστράτηγε ! τὸ ἔργον σου ἀκόμη εἶναι χαλεπὸν καὶ βαρὺ καὶ διὰ τοῦτο χεὶρ Κυρίου ἔστω ἐπὶ Σὲ καὶ ἄγγελος Κυρίου μὲ ἐσπασμένην τὴν ρομφαίαν προπορευέσθω ἔμπροσθέν σου καὶ διανοιγέτω σοὶ τὸν δρόμον πρὸς τὰ ἐμπρός, πάντοτε πρὸς τὰ ἐμπρός, ὑποτάσσων ὑπὸ τοὺς πόδας σου πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον καὶ συντρίβων ὁσοσδήποτε, ὁθενδήποτε, καὶ ὁποιασδήποτε ἐν τῇ θριαμβευτικῇ πρὸς τὸ ἐμπρὸς πορείας σου θέλεις συναντήσῃ καὶ ἐν τῇ ἀνατολῇ Λερναίας Υδρας ἀντιστάσεως. Αδελφοί, Ζήτω ὁ ἔνδοξος δαφνοστεφὴς Σμυρναῖος Αρχιστράτηγος Λεωνίδας Παρασκευόπουλος.»

Η δοξολογία ἔληξε διὰ τοῦ τροπαρίου «Τῇ ὑπερμάχῳ Στρατηγῷ» ὅπερ ὅμως δυστυχῶς παρεμόρφωσε τελείως ὁ περίφημος χορὸς τῶν ψαλτῶν τῆς Μητροπόλεως.

Μεθ' ὃ ἡ συνοδεία τῶν ἐπισήμων ἡγουμένων τοῦ Αρχιστρατήγου καὶ τοῦ Μητροπολίτου ἀνῆλθεν εἰς τὴν Μητρόπολιν ὁπόθεν ἐν μέσῳ ἐνθουσιωδῶν ζητωκραυγῶν ὁ ἔνδοξος Στρατηλάτης ἐνεφανίσθη ἐπὶ τοῦ ἐξώστου ἔνθα ὁ Μητροπολίτης προσέφερεν αὐτῷ ἐκ μέρους τοῦ Σμυρναϊκοῦ λαοῦ στέφανον ἐκ δάφνης.

Ο Αρχιστράτηγος βαθύτατα συγκεκινημένος ἀλλὰ διὰ φωνῆς βροντώδους ἀπηυθύνθη τότε πρὸς τὸν λαὸν εἰπὼν τὰ ἑξῆς περίπου :

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓΟΥ

Πεφιλημένε λαὲ τῆς Ιωνίας !

Εὐχαριστῶ τὸν Υψιστον διότι μὲ ἠξίωσε νὰ παραστῶ εἰς τὰ μεγάλα ταῦτα γεγονότα. Καὶ ἂν ἡ ἰδική μου χαρὰ εἶνε τόσον μεγάλη ἐν τούτοις αἰσθάνομαι καὶ τὴν μεγίστην εὐθύνην ἣν φέρω τοῦ νὰ φανῶ ἀντάξιος τῆς μεγάλης ἀποστολῆς τὴν ὁποίαν αἱ φίλαι Σύμμαχοι Δυνάμεις ἀνέθεσαν εἰς τὴν Ελλάδα, ἵνα δηλαδὴ ἡ Ἑλλὰς διὰ τοῦ στρατοῦ της καταλάβῃ στρατιωτικῶς τὴν χώραν ταύτην. Διὰ τοῦ γεγονότος τούτου αἱ Σύμμαχοι καὶ Φίλαι Δυνάμεις ἀνεγνώρισαν τὸν Ελληνικὸν Στρατὸν ἀ[illegible] στοιχεῖον πειθαρχίας τάξεως καὶ πολι[illegible]σμοῦ.

Ναί !! αἰσθάνομαι τὴν μεγί[illegible] εὐθύνην ἀλλ' εἶμαι ἥσυχος [illegible] τὸ ἔνδοξον παρελθὸν καὶ τὰ [illegible]σφατα γεγονότα ἀπέδειξαν πόσ[illegible] Ελληνικὸς Στρατὸς κατέχει τὰ[illegible] πολιτιστικὰς αὐτὰς ἰδιότητας.

Πάντες ἂς ὦσι πεπεισμένοι ὅτι μεθ' ὅλας τὰς παρουσιασθησομένας καὶ παρουσιαζομένας δυσκολίας, τὴν ἐντολήν του ταύτην ὁ Ελληνικὸς στρατὸς θὰ ἐπιτελέσῃ εὐσυνειδήτως καὶ ἐπιτυχῶς διότι ἐσυνείθισε νὰ ὑπερπηδᾷ πάντα τὰ ἐμπόδια.

Αλλὰ δὲν ἀρκεῖ μόνον τὸ ἔργον τοῦ Ελληνικοῦ Στρατοῦ. Πρέπει καὶ σεῖς νὰ ἀποδείξετε ὅτι ὁ Μικρασιατικὸς λαὸς διακρίνεται διὰ τὰ ἀνεξίθρησκα τὰ ἐκπολιτιστικὰ τὰ φιλελευθερά του αἰσθήματα.

Εκ τῆς διαγωγῆς σας ἐξαρτᾶται τὸ γενικὸν συμφέρον. Μὴ λησμονῆτε ὅτι οἱ πάντες ἔχουν πρὸς ἡμᾶς ἐστραμμένα τὰ βλέμματα. Καὶ θὰ πεισθῶσιν ἐκ τῶν πραγμάτων ὅτι ἡ ἐπὶ πέντε αἰῶνας ὑπὸ ζυγὸν ζωή σας δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῶν ἐκπολιτιστικῶν ἀρετῶν σας.

Εκαστος ἐξ ὑμῶν φέρει τὴν εὐθύνην. Αναγνωρίζω τί ὑπέστητε κατὰ τὴν μακροχρόνιον δουλείαν. Καὶ ἐγὼ ἔζησα μαζύ σας καὶ ὑπέφερα καὶ ἔμαθα νὰ ἐργάζωμε εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς Πολυπαθοῦς μας Πατρίδος. Αλλὰ πρέπει νὰ σφίξωμεν τὴν καρδιά μας, νὰ τὰ λησμονήσωμεν ὅλα, νὰ τείνωμεν τὴν χεῖρα πρὸς τοὺς Οθωμανοὺς συγκατοίκους μας καὶ νὰ τοὺς εἴπωμεν. «Ελθετε ὑπὸ τὴν σκιὰν τῆς κυανολεύκου. Εἶναι τὸ σύμβολον τῆς ἰσότητος τῆς ἐλευθερίας, τῆς δικαιοσύνης, τῆς ἀνεξιθρησκείας».

Ο Αρχιστράτηγος ἔστρεψε κατόπιν τὸν λόγον πρὸς τοὺς Οθωμανοὺς συμπολίτας οἵτινες λέγει, ὑπέφερον καὶ αὐτοὶ πολλὰ ἐκ τῆς τυραννικῆς φατρίας ἥτις ὡδήγησε τὴν Αὐτοκρατορίαν των πρὸς τὴν καταστροφήν.

«Ας ἐννοήσουν, λέγει, ὅτι θὰ ζήσουν ἐν ἐλευθερίᾳ. Ουδὲν θὰ μᾶς χωρίζει τοῦ λοιποῦ. Θὰ μετέχωσι τῆς διοικήσεως. Ας μὴ πλανῶνται ἀπὸ τοὺς ἰδιοτε